

УДК 336.71

ПРАКТИЧНІ ОСНОВИ АНАЛІЗУ ТА ОЦІНКИ КАПІТАЛУ БАНКУ

Гайдаржийська О.М., Щепіна Т.Г., Отрошко В.П.

Національний авіаційний університет

У статті наведено характеристику видів банківського капіталу. Розглянуто фактори, що впливають на власний капітал. Досліджено технологію та інструментарій аналізу та оцінки капіталу банку. Сформульовано пропозиції щодо вирішення проблеми адекватності та достатності власного капіталу банків України. **Ключові слова:** банк, капітал банку, власний капітал, статутний капітал, регулятивний капітал, показники, аналіз.

Постановка проблеми. Сьогодні банкам доводиться функціонувати у доволі складних умовах, викликаних кризою, політичною нестабільністю, війною. Крім цього діяльність обтяжують певні недоліки у фінансовій системі, саме тому аналіз капіталу є актуальним питанням, що впливає на успішність та результативність діяльності банків. Перераховані проблеми тягнуть за собою низку наступних, серед яких відсутність досконалої нормативної бази та прозорості у діяльності банків, постійні обмеження та втручання у роботу банків тощо. Зважаючи на це, збільшується увага фахівців до формування власного капіталу, процесів його розподілу і використання. Актуальності даному питанню також додає й той факт, що в умовах сучасної вітчизняної економіки банківські установи ризикують недотриманням нормативного розміру власного капіталу, що може спричинити ще більшу недовіру клієнтів до банків.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблемам економічної природи, сутності та ролі банківського капіталу й ресурсів банківських установ присвячені праці відомих вітчизняних науковців М. Алексеєнка, О. Дзюблюка, А. Мороза, Л. Примостки та ін. Також вагомий внесок у дослідження походження капіталу в різні періоди розвитку економіки здійснили зарубіжні провідні науковці, серед яких А. Сміт, П. Роуз, Дж. Сінкі та ін. Однак досі лишається невивченою проблема забезпечення достатності власного капіталу банку в умовах постійної кризи фінансово-економічного життя держави.

Виділення невіршених частин загальної проблеми. Проблема визначення й оцінки влас-

ного капіталу банку набула важливого значення при появі інституту самостійних комерційних банків, і особливо в сучасних умовах несприятливої економічної кон'юнктури. Проте в Україні майже відсутні наукові дослідження, спеціально присвячені проблемам управління власним капіталом комерційного банку, а саме аспектам оцінки та аналізу капіталу комерційного банку. В умовах нестабільної економіки.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є дослідження інструментарію аналізу та оцінки капіталу банку.

Виклад основного матеріалу. На сьогоднішній день удосконалення та розвиток діяльності банків повинні стати головною метою на шляху створення ефективного ринкового середовища в країні.

Як вітчизняний, так і закордонний досвід засвідчують, що найбільшою проблемою при формуванні власного капіталу комерційного банку, необхідного для нормальної діяльності банківських установ, є не збільшення капіталу, а визначення його оптимальної величини для конкретного комерційного банку з врахуванням різних факторів, пов'язаних із ризиковістю активів, характеристикою операцій, галузевим розподілом клієнтської бази, структурою власності тощо.

Щодо трактування банківського капіталу як самостійної дефініції, мають місце суперечливі позиції. Кожен з вчених в результаті ототожнює банківський капітал з певними коштами банку (табл. 1).

Загалом можна зазначити, що капітал банку – це сукупність власних, залучених і позичених коштів, що перебувають в розпорядженні

банку та використовуються ним для формування матеріальних, нематеріальних і фінансових активів в грошовій формі для здійснення своєї діяльності з метою отримання прибутку. Виокремлення у складі капіталу банку окремих елементів (власного, залученого та позиченого капіталу) дає змогу зарахувати його до капіталу функціонуючого, а не лише посередницького, головна мета якого полягає у формуванні прибутку банку, доходів його клієнтів у формі дивідендів і відсотків та створенні сприятливих умов для подальшого розвитку банківської установи в економічній системі на ринкових принципах, пов'язаних з факторами часу, ризику й ліквідності.

Отже, запорукою стабільності та надійності у діяльності банку є власний капітал, що сформований за рахунок коштів його власників та виконує такі функції: захисну, оперативну та регуляторну (табл. 2). Визначається власний капітал шляхом розрахунків, тобто включає у себе статті власних коштів та деякі статті залучених коштів, наприклад, субординований борг.

Надалі перейдемо до визначення факторів, що можуть впливати на розмір власного капіталу. На нашу думку, їх можна розділити на дві групи факторів: зовнішні та внутрішні.

До внутрішніх факторів можна віднести:

– розмір активних операцій: орієнтуючись на певне коло клієнтів, банки повинні мати власний

капітал у такому обсязі, щоб мати змогу задовольнити потреби своїх постійних клієнтів у позикових коштах без порушення встановлених нормативів;

– специфіку клієнтів банку: переважання серед банківських клієнтів великих підприємств вимагає від банку більшого розміру власного капіталу при тому самому обсязі активних операцій порівняно з тим банком, який орієнтується на дрібних клієнтів, оскільки у першого банку будуть більші ризики на одного позичальника;

– характер та рівень ризику активних операцій – орієнтація банку на здійснення операцій, пов'язаних зі значним ризиком, із використанням новітніх технологій вимагає від банку більшого розміру власних коштів, і, навпаки, переважання в кредитному портфелі банку позик із мінімальним ризиком уможливорює відносно зменшення обсягу власного капіталу банку [6, с. 44].

Однак, на нашу думку, внутрішні фактори неможливо проаналізувати за всією банківською системою, так як вони залежать від особливостей діяльності кожного окремого банку, а саме від напряму діяльності, мети кредитної та депозитної політики банку, якості фінансового та організаційного менеджменту, маркетингу банку.

До зовнішніх факторів можна віднести:

– рівень інфляції, який показує, як змінилися ціни в економіці, і вимірюється за допомогою ін-

Таблиця 1

Підходи щодо тлумачення сутності поняття «банківський капітал»

№ з/п	Автори	Сутність підходу до трактування
1.	В. Стельмах, В. Альошин і ін.	«...сукупність різних видів грошових капіталів, засобів, які використовує банк у вигляді банківських ресурсів для забезпечення своєї діяльності, здійснення різноманітних банківських операцій і отримання прибутку. Складається з власного капіталу банку і залучених коштів. Іноді під банківським капіталом розуміють тільки власний капітал...»
2.	Л. Примостка	«...власні кошти акціонерів (власників банку), внесені ними на свій ризик з метою отримання доходів»
3.	А. Загородний, Г. Вознюк	«...сукупність коштів, які знаходяться в розпорядженні банків і використовуються ними для кредитних, інвестиційних та інших операцій»
4.	М. Алексеєнко	«...грошові кошти та виражені у грошовій формі частина матеріальних, нематеріальних і фінансових активів, що знаходяться в розпорядженні банків і використовуються ними для здійснення операцій з розміщення коштів та надання послуг з метою отримання прибутку»
5.	А. Мороз, М. Савлук, М. Пуховкіна	«...фонди, які створюються банками для забезпечення фінансової стійкості підприємницької та господарської діяльності, а також прибуток поточного року і минулих років»

Джерело: [2; 4; 9]

Таблиця 2

Характеристика видів банківського капіталу

	Власний капітал	Статутний капітал	Регулятивний капітал
Сутність	частка майна банку, яка фінансується коштом власників та власних засобів банку. Головними складовими власного капіталу банку є його статутний, додатковий та резервний капітал, а також нерозподілений прибуток	сума внесків власників банку в його активи згідно із статутними документами	сукупність основного (1-го рівня) капіталу та додаткового (2-го рівня) капіталу банку
Функції	заснування і введення у дію банківської установи; база для обрахування дивідендів й розподілу майна; репрезентативна (рекламна) функція	відповідальність та гарантія; забезпечення ліквідності; контролю та управління; захисна функція	покриття можливих негативних наслідків від різноманітних ризиків, що банки несуть в процесі діяльності; забезпечення захисту депозитів, фінансової стійкості і стабільності діяльності банківської установи; покриття збитків; відрахування до фондів і резервів з прибутку; відображення у публічних звітах руху коштів; відрахування коштів на рахунки в інші банки

Джерело: [14, с. 223]

дексів цін (індексу споживчих цін, дефлятора ВВП тощо). Однак через велику інфляцію в 2014-2015 рр. візьmemo за основу темп росту інфляції в країні;

– рівень ВВП, що показує рівень розвитку вітчизняної економічної системи;

– зовнішній борг, що характеризує боргові зобов'язання держави перед нерезидентами щодо повернення позичених коштів (основна сума боргу) та відсотків за ними;

– рівень розвитку банківської системи України, що розраховується як відношення зальних активів до ВВП;

– рівень розвитку ринку цінних паперів в Україні, що розраховується як відношення ринкової капіталізації до ВВП;

– облікову ставку, що показує напрям грошово-кредитної політики Національного банку України.

Зазначимо, що зовнішні фактори є некерованими. Банк не в змозі управляти та прорахувати їх вплив. Проте він обов'язково має враховувати можливість їх впливу при формуванні власного капіталу.

Система аналізу власного капіталу банку являє собою сукупність об'єкта та суб'єкта аналізу, технології та інструментарію аналізу, ефективна взаємодія яких спрямована на досягнення його цілей та завдань.

Об'єктом аналізу є власний капітал банку, структурований за ознаками.

Склад суб'єктів аналізу власного капіталу банку доцільно розділяти на суб'єктів, котрі ко-

ристуються результатами аналізу (менеджери, що здійснюють управління формуванням та використанням власного капіталу банку), та тих, хто безпосередньо його здійснює (спеціалізована аналітична служба банку чи виконавець в межах окремої одиниці організаційної структури банку).

В узагальненому вигляді технологія аналізу власного капіталу банку представлена такими етапами (рис. 1).

Охарактеризуємо інструментарій аналізу власного капіталу банку. Горизонтальний аналіз власного капіталу банку базується на вивченні динаміки окремих показників, що їх характеризують, у часі. Під час використання даної системи аналізу розраховуються темпи росту (приросту) окремих показників, що характеризують власний капітал банку, в тому числі в розрізі його складових, за ряд періодів та визначаються загальні тенденції їх зміни або тренду.

Вертикальний (структурний) аналіз передбачає визначення структури власного капіталу банку з оцінкою впливу різних факторів на кінцевий результат. Під час його здійснення розраховується питома вага окремих структурних складових власного капіталу банку, класифікованого за різними ознаками, залежно від мети, що ставиться банківським аналітиком.

Аналіз відносних показників (коефіцієнтів) передбачає розрахунок відношень між окремими абсолютними показниками, що характеризують власний капітал банку, визначення взаємозв'язків показників. Розглянемо основні групи показників, що використовуються для аналізу власного капіталу банку.

По-перше, це показники, що характеризують достатність власного капіталу банку, в тому числі обов'язкових нормативів капіталу, встановлених Національним банком України;

Економічні нормативи діяльності банків – це показники, що встановлені НБУ з метою здійснення регулювання діяльності банків на основі дистанційного нагляду для провадження моніторингу діяльності як окремо взятих банків, так і банківської системи загалом (табл. 3).

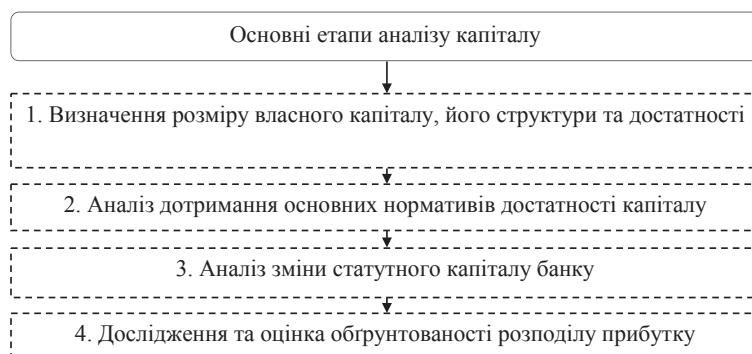

Рис. 1. Технологія аналізу власного капіталу банку

Джерело: [12, с. 54]

Таблиця 3

Економічні нормативи, що застосовуються для регулювання діяльності банків

Нормативи банківського капіталу	мінімального розміру банківського регулятивного капіталу	H1	0,5 млрд. грн.
	адекватності (достатності) регулятивного капіталу	H2	не менше 10%
	достатності основного капіталу	H3	не менше 7%
Нормативи банківської ліквідності	миттєвої ліквідності	H4	не менше 20%
	поточної ліквідності	H5	не менше 40%
	короткострокової ліквідності	H6	не менше 60%
Нормативи банківського кредитного ризику	максимального розміру ризику на кожного контрагента	H7	не більше 25%
	великих кредитних ризиків банку	H8	не має перевищувати 8-кратного розміру регулятивного банківського капіталу
	максимального розміру банківського кредитного ризику по операціях з пов'язаними особами	H9	не більше 25%
Нормативи банківського інвестування	в цінні папери за кожною банківською установою	H11	не більше 15%
	загальної суми інвестування	H12	не більше 60%

Джерело: [11, с. 294]

Отже задля того, щоб зупинити негативні тенденції в сучасній банківській системі, необхідно провести комплексне редагування діючих нормативів НБУ та законодавчої бази, пристосувавши їх до сьогоднішніх реалій.

По-друге, це показники, що характеризують прибутковість власного капіталу банку. До них відносять перелічені нижче показники, які аналізують у динаміці.

Коефіцієнт рентабельності власного капіталу (прибутковість капіталу) характеризує ефективність використання власного капіталу банку та розраховується за формулою (1):

$$Kp = \frac{ЧП}{ВК} * 100\% \quad (1)$$

де Kp – коефіцієнт рентабельності власного капіталу;

$ЧП$ – чистий прибуток банку;

$ВК$ – власний капітал банку.

Слід врахувати, що позитивною динамікою даного показника вважається його зростання.

Коефіцієнт захищеності власного капіталу розраховується за формулою (2):

$$Kз = \frac{ОЗ}{ВК} \quad (2)$$

де $Kз$ – коефіцієнт захищеності власного капіталу;

$ОЗ$ – основні засоби;

$ВК$ – власний капітал банку.

Даний коефіцієнт характеризує захищеність власного капіталу від інфляції через вкладення коштів у нерухомість, обладнання та інші матеріальні активи. Однак таке одностороннє використання капітальних ресурсів може призвести до погіршення ліквідності та платоспроможності банку [9, с. 64].

Мультиплікатор капіталу характеризує рівень покриття активів за рахунок капіталу і обчислюється як відношення суми загальних активів до власного капіталу банку та розраховується за формулою (3):

$$M = \frac{A}{ВКБ} \quad (3)$$

де M – мультиплікатор капіталу;

A – активи банку;

$ВКБ$ – власний капітал банку.

Мультиплікатор капіталу є прямим показником фінансового важеля банку. Він показує, яку кількість гривні активів повинна забезпечувати кожна гривня власного капіталу (тобто коштів власників банку) і відповідно, яка частка банківських ресурсів може бути сформована у формі боргових зобов'язань. Оскільки власний капітал повинен покривати збитки за активами банку, то чим вищий рівень мультиплікатора, тим вищий ступінь ризику банкрутства банку. Водночас чим вищий мультиплікатор, тим вищий потенціал банку для більш високих виплат своїм власникам (акціонерам).

Фінансовий стан банку характеризується такими показниками, як доходи, витрати та прибуток (збиток). З метою виявлення резервів зростання прибутковості банківської діяльності, що забезпечує стабільність фінансового стану банку, здійснюється комплексний аналіз його доходів і витрат. Базовою інформацією для фінансового аналізу є дані Звіту про прибутки і збитки та інший сукупний до-

хід. Позитивно оцінюється зростання доходів та прибутків банку і відповідно зменшення витрат та збитків банку.

За допомогою показника рентабельності (прибутковості) банківських активів, який розраховується відношенням чистого прибутку до банківських активів, оцінюється діяльність банку з погляду ефективності управління розміщенням коштів у банківські активи або їх можливості приносити дохід (4):

$$Pак = \frac{ЧП}{A} \quad (4)$$

де $Pак$ – рентабельність (прибутковість) банківських активів;

$ЧП$ – чистий прибуток;

A – вартість активів [5, с. 126].

Різка підвищення цього показника свідчить про здійснення операцій банку з високим рівнем кредитного ризику; різке зниження відображає високий рівень іммобілізації активів і свідчить про ризик втрати оперативного мобільного управління активами. Плавні зміни коефіцієнта за будь-якого тренду оцінюють оптимально сформовану структуру активів даного банку. Під час аналізу показників, які слід розрахувати, порівнюються дані звітного року з даними на відповідну дату минулого року.

Порівняльний аналіз базується на співставленні значень окремих груп аналогічних показників між собою. Під час використання цієї системи аналізу розраховуються розміри абсолютних та відносних відхилень показників, що порівнюються.

Інтегральний аналіз передбачає визначення впливу окремих факторів (причин) на результативний показник детермінованих (розділених у часі) або стохастичних (що не мають певного порядку) прийомів дослідження. При цьому інтегральний аналіз може бути як прямим (власне аналіз), коли результативний показник поділяють на окремі складові, так і зворотним (синтез), коли його окремі елементи з'єднують у загальний результативний показник.

При здійсненні аналізу власного банку факторний аналіз передбачає, насамперед, дослідження впливу власного капіталу на прибуток банку шляхом декомпозиційного аналізу, тобто за допомогою формули Дюпона. Схематично факторна модель представлена на рис. 2.

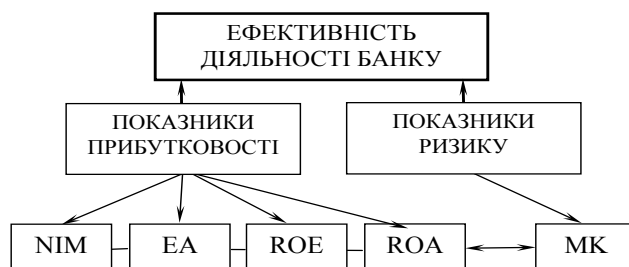

Рис. 2. Логічно-структурна схема моделі Дюпона

Джерело: [4, с. 20]

де ROA – прибутковість активу,

ROE – прибутковість капіталу,

EA – дохідність активів,

NIM – маржа прибутку,

$MK = \frac{ROA}{ROE}$ – мультиплікатор капіталу.

Відповідно до чотирьохфакторної моделі, показник рентабельності капіталу можна визначити за допомогою наступних факторів:

– маржа прибутку, що розраховується як співвідношення чистого прибутку та балансового прибутку (прибутку до оподаткування) і дозволяє визначити ефективність податкового менеджменту в банку;

– операційна маржа, що розраховується як співвідношення балансового прибутку та доходів, характеризує операційну ефективність діяльності банку;

– дохідність активів, що розраховується як співвідношення доходів та сукупних активів банку і визначає дохідність розміщення активів;

– мультиплікатор капіталу (співвідношення активів та власного капіталу), що дозволяє оцінити політику банку щодо джерел фінансування банківської діяльності, зокрема фінансовий леверидж.

Зазначена модель для використання банками України має наступні основні недоліки:

– обмежені можливості врахування ризиків, які займають одне із центральних місць у банківській діяльності. Фінансовий леверидж як індикатор ризику не дозволяє порівняти рівень ризику політики декількох банків. У період кризи ключовими факторами зниження рентабельності капіталу стали якість активів та рівень концентрації ризиків. Навіть поглиблений аналіз рентабельності капіталу за допомогою моделі Дюпона обмежується лише чотирма факторами прибутковості, яких недостатньо для адекватного визначення рівня ефективності діяльності. Тож інструмент оцінки повинен забезпечувати

врахування основних детермінант ефективності та відстежувати їх динаміку з метою запобігання кризовим ситуаціям;

– ретроспективний і короткостроковий характер оцінки. Результати дослідження доводять нездатність показників рентабельності капіталу визначити «ефективні» й «неефективні» банки [14, с. 222].

Показники рентабельності капіталу може використовуватись для оцінки прибутковості банку лише в короткостроковому періоді, оскільки не в змозі оцінити стабільність потоків доходів, що генеруються банківською діяльністю, в майбутньому.

Висновки і пропозиції. Підсумовуючи викладене, можна зробити висновок, що, незважаючи на динамічний розвиток банківської системи, рівень її інвестиційної активності, рентабельності та капіталізації залишається низьким. До того ж недостатній рівень капіталізації загрожує стабільності банківської системи і не відповідає потребам економічного зростання. У цих умовах важливим завданням державного регулювання та управління банківською діяльністю є підвищення стійкості та надійності функціонування банківської системи шляхом забезпечення достатньої капіталізації. Вирішення проблеми адекватності та достатності власного капіталу банків може бути досягнуто за рахунок наступних кардинальних змін загальноекономічних факторів: легалізації капіталу; суттєвої зміни рівня корпоративного управління; створення привабливих податкових та фінансових умов для інвестицій у банківський сектор економіки; зниження рівня діючих в Україні ризиків; підвищення загального рейтингу України.

Список літератури:

- Gudź P. V. Аналіз капіталізації комерційних банків України та шляхи її нарощення [Електронний ресурс] / P. V. Gudź, P. V. Фірман // Економічний форум. – 2014. – № 3. – С. 241-247. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecfor_2014_3_38
- Дмитришин М. В. Оцінка ефективності функціонування власного капіталу комерційного банку [Електронний ресурс] / М. В. Дмитришин, Г. Я. Базилів // Вісник Запорізького національного університету. Економічні науки. – 2015. – № 2. – С. 147-154. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vznu_eco_2015_2_22
- Єріс Л. М. Методичні підходи щодо оцінки достатності власного капіталу банку [Електронний ресурс] / Л. М. Єріс // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України. – 2013. – Вип. 37. – С. 76-83. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pprbsu_2013_37_9
- Жердецька Л. В. Обґрунтування методичних засад оцінки достатності власного капіталу для покриття ризиків банківської діяльності [Електронний ресурс] / Л. В. Жердецька // Наука й економіка. – 2014. – Вип. 1. – С. 19-28. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nie_2014_1_4
- Жердецька Л. В. Розвиток методичних підходів до оцінки капіталу банків під операційний ризик [Електронний ресурс] / Л. В. Жердецька // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2016. – Вип. 3. – С. 125-129. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evzdia_2016_3_26
- Коренева О. Стан капіталізації банківської системи України та оцінка можливостей покриття банківських ризиків капіталом [Електронний ресурс] / О. Коренева, Я. Кузніченко // Вісник Національного банку України. – 2013. – № 10. – С. 43-50. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnbu_2013_10_16
- Кульчицький М. І. Аналіз капіталізації банківського сектору України у кризовий та посткризовий періоди [Електронний ресурс] / М. І. Кульчицький, І. С. Кирилейза // Науковий вісник НЛТУ України. – 2012. – Вип. 22.9. – С. 225-232. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvntu_2012_22
- Ларікова Т. В. Оцінка достатності регулятивного капіталу банків [Електронний ресурс] / Т. В. Ларікова // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. Сер.: Бухгалтерський облік, контроль і аналіз. – 2014. – Вип. 1. – С. 173-183. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ptmbo_2014_1_16
- Лисенок О. В. Оцінка достатності власного капіталу банків [Електронний ресурс] / О. В. Лисенок // Формування ринкових відносин в Україні. – 2016. – № 1. – С. 63-67. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/frvu_2016_1_15
- Павелко О. В. Аналіз власного капіталу банку: організаційно-методичні аспекти [Електронний ресурс] / О. В. Павелко // Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Економіка. – 2014. – Вип. 1. – С. 294-303. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnuvgr_ekon_2014_1_34
- Папаїка О. О. Оцінка економічного тяжіння нормативів капіталу, ліквідності та ризику банків [Електронний ресурс] / О. О. Папаїка, В. А. Косошов // Бізнес Інформ. – 2013. – № 3. – С. 293-298. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2013_3_54

12. Сідельник О. П. Аналіз процесів капіталізації банків України [Електронний ресурс] / О. П. Сідельник // Вісник Університету банківської справи. – 2016. – № 1-2. – С. 53-57. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VUbsNbU_2016_1-2_11
13. Турко Р. Ф. Економетричний аналіз і прогноз формування банківського капіталу вітчизняної банківської системи в умовах трансформаційної економіки [Електронний ресурс] / Р. Ф. Турко // Науковий вісник НЛТУ України. – 2016. – Вип. 26.2. – С. 283-291. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvnltu_2016_26
14. Турко Р. Ф. Регресійно-кореляційний аналіз формування банківського капіталу вітчизняної банківської системи [Електронний ресурс] / Р. Ф. Турко // Науковий вісник НЛТУ України. – 2015. – Вип. 25.7. – С. 221-226. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvnltu_2015_25

Гайдаржийская О.Н., Щепина Т.Г., Отрошко В.П.

Национальный авиационный университет

ПРАКТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ АНАЛИЗА И ОЦЕНКИ КАПИТАЛА БАНКА

Аннотация

В статье представлена характеристика видов банковского капитала. Рассмотрены факторы, влияющие на собственный капитал. Исследованы технология и инструментарий анализа и оценки капитала банка. Сформулированы предложения по решению проблемы адекватности и достаточности собственного капитала банков Украины.

Ключевые слова: банк, капитал банка, собственный капитал, уставной капитал, регулятивный капитал, показатели; анализ.

Gaydarzhiyska O.M., Shchepina T.G., Otroshko V.P.

National Aviation University

PRACTICAL BASIS FOR ANALYSIS AND EVALUATION OF BANK CAPITAL

Summary

In article the entity of banking capital. Conducted characteristic types of bank capital. The factors influencing the equity. The technology and tools of the analysis and an assessment of the capital were investigated. Suggestions to address adequacy and capital adequacy of banks Ukraine.

Keywords: bank, capital, equity, share capital, regulatory capital, Indexes, analysis.